

VYHLÁŠKA

ze dne 2. února 2004,

kteřou se stanoví způsob provádění platebního styku mezi bankami, zúčtování na účtech u bank a technické postupy bank při opravném zúčtování

Česká národní banka stanoví podle § 38 odst. 3 písm. a) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 442/2000 Sb. a zákona č. 127/2002 Sb. a podle § 20c odst. 4 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 126/2002 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

PŘEDMĚT ÚPRAVY

§ 1

Tato vyhláška upravuje

- a) způsob provádění platebního styku mezi bankami¹⁾ a pobočkami zahraničních bank¹⁾ (dále jen „banka“) a zúčtování na účtech u bank na území České republiky v české měně (dále jen „tuzemský platební styk“),
- b) technické postupy bank při opravném zúčtování.

ČÁST DRUHÁ

TUZEMSKÝ PLATEBNÍ STYK

§ 2

Základní ustanovení

(1) Banky provádějí tuzemský platební styk pro své klienty

- a) formou úhrady,
- b) inkasní formou placení.

(2) Úhradou se rozumí operace prováděná na základě příkazu, který dal příkazce své bance za účelem převedení peněžních prostředků ve prospěch příjemce.²⁾

(3) Inkasní formou placení se rozumí operace prováděná na základě příkazu, který dal příkazce bance příjemce za účelem převedení peněžních prostředků z účtu plátce ve prospěch účtu příjemce.

---

¹⁾ Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 3 odst. 1 zákona č. 124/2002 Sb., o převodech peněžních prostředků, elektronických platebních prostředcích a platebních systémech (zákon o platebním styku).

(4) Úhrada a inkasní forma placení mohou být uskutečňovány odepsáním peněžních prostředků z účtu plátce a jejich připsáním na účet příjemce (dále jen „bezhotovostní platební styk“). Úhrada může být uskutečňována rovněž složením hotovosti plátcem ve prospěch příjemce nebo odepsáním peněžních prostředků z účtu plátce k výplatě hotovosti příjemci.

(5) Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) příkazcem osoba, která dává bance příkaz k provedení úhrady nebo inkasní formy placení a která je oprávněna nakládat v případě úhrady s peněžními prostředky na účtu plátce a v případě inkasní formy placení s peněžními prostředky na účtu příjemce,
- b) plátcem osoba, z jejíhož účtu banka odepisuje peněžní prostředky nebo která skládá hotovost,
- c) příjemcem osoba, v jejíž prospěch banka peněžní prostředky převádí a která je konečným příjemcem peněžních prostředků.

§ 3

Příkazy k zúčtování a jejich náležitosti

(1) Banky používají v tuzemském bezhotovostním platebním styku ve vztahu s klienty příkazy k úhradě (§ 2 odst. 2) a příkazy k inkasu (§ 2 odst. 3), které mohou být bance předávány na tiskopisech, formou elektronických dat nebo jiným sjednaným způsobem (dále jen „příkaz k zúčtování“).

(2) Příkaz k zúčtování musí vždy obsahovat tyto náležitosti:

- a) označení, zda se jedná o příkaz k úhradě nebo příkaz k inkasu,
- b) bankovní spojení plátce,
- c) bankovní spojení příjemce,
- d) částku v české měně,
- e) podpis, elektronický podpis³⁾ nebo jiný kód zajišťující identifikaci příkazce.

(3) Příkaz k zúčtování musí dále obsahovat konstantní symbol, který vyjadřuje charakter platby, jestliže

- a) tak stanoví zvláštní právní předpis⁴⁾,
- b) se jedná o platbu, která je příjmem státního rozpočtu nebo výdajem státního rozpočtu; tyto konstantní symboly stanoví Ministerstvo financí a jejich přehled uveřejňuje ve Finančním zpravodaji.

(4) Banka umožní příkazci uvádět na příkazech k zúčtování tyto náležitosti:

- a) datum splatnosti, kterým je den, kdy mají být peněžní prostředky odepsány z účtu plátce,
- b) variabilní symbol,
- c) specifický symbol,
- d) textovou zprávu,
- e) datum vystavení příkazu k zúčtování.

(5) Variabilní symbol, specifický symbol a textová zpráva jsou určeny pro identifikaci platby.

---

³⁾ Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Vyhláška č. 514/2002 Sb., kterou se stanoví podmínky pro označování účelu peněžních úhrad, potřebných pro sestavování platební bilance České republiky.

(6) Uvede-li klient na příkazu k zúčtování náležitosti podle odstavce 3 nebo odstavce 4 písm. b) až d), banka tyto náležitosti zpracuje a uvede je na výpisu z účtu.

(7) Konstantní symbol, variabilní symbol a specifický symbol jsou číselné údaje a obsahují každý nejvýše 10 znaků. Textová zpráva může obsahovat libovolný text a obsahuje počet znaků dohodnutý mezi klientem a bankou, nejvýše však 140 znaků.

(8) Příkazce předává příkazy k zúčtování vždy bance, která vede účet, na němž je příkazce oprávněn nakládat s peněžními prostředky. Banka sjedná s klientem, aby jí příkazce předával příkazy k zúčtování v souladu s odstavcem 2. Příkazy k zúčtování, které neobsahují náležitosti podle odstavce 2 nebo nesplňují obchodní podmínky banky, nemusí banka provést a může je vrátit příkazci jako neproveditelné.

§ 4

Bankovní spojení v tuzemském platebním styku

(1) Bankovní spojení v tuzemském platebním styku jednoznačně identifikuje účet klienta a je tvořeno číslem účtu klienta (dále jen „číslo účtu“) a identifikačním kódem banky. Číslo účtu a identifikační kód banky jsou v písemné podobě vždy zřetelně odděleny.

(2) Číslo účtu, na kterém se provádí mezibankovní platební styk, stanoví banka tak, aby:

- a) obsahovalo nejvíce 16 číselných znaků a bylo členěno na
  - 1. předčíslí, které obsahuje nejvíce 6 číselných znaků s tím, že předčíslí nemusí být v čísle účtu obsaženo,
  - 2. základní část čísla účtu, která obsahuje nejméně 2 a nejvíce 10 číselných znaků s tím, že alespoň dva z nich nesmějí být nulové,
- b) předčíslí a základní část čísla účtu byly
  - 1. v písemné podobě zřetelně odděleny,
  - 2. samostatně zajišťovány kontrolou, jejíž algoritmus je uveden v příloze č. 1 této vyhlášky.

Úvodní nuly předčíslí a základní části čísla účtu jsou bez významu.

(3) Identifikační kód banky obsahuje 4 číselné znaky. Identifikační kódy bank stanoví Česká národní banka v Číselníku identifikačních kódů bank AP0001 a informuje o nich banky i veřejnost způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Banka je povinna seznámit klienty, jejichž účty vede, se správným tvarem bankovního spojení podle odstavců 1 a 2 a na požádání s Číselníkem identifikačních kódů bank AP0001.

§ 5

Zásady provádění inkasní formy placení

(1) Banka může ve svých obchodních podmínkách stanovit zejména povinnost příkazce předat jí příkaz k inkasu přede dnem jeho účinnosti (odstavec 6), lhůtu k jeho předání a provozní dobu, v níž je možno předávat příkazy k inkasu.

(2) Banka, která převzala příkaz k inkasu, nezkontroluje při jeho převzetí oprávněnost použití inkasní formy placení. Tato banka zpracuje údaje uvedené v proveditelném příkazu

k inkasu a předává je prostřednictvím platebního systému⁵⁾ jiné bance jako žádost o odepsání peněžních prostředků z účtu plátce a jejich převedení ve prospěch příjemce (dále jen „neúčtetní žádost“).

(3) Banka nepředá neúčtetní žádost platebnímu systému⁵⁾ dříve než 30 dnů přede dnem splatnosti, je-li datum splatnosti na příkazu k inkasu uvedeno.

(4) Banka plátce, která vede účet, z něhož mají být peněžní prostředky na základě příkazu k inkasu odepsány, je povinna zajistit, aby byly peněžní prostředky odepsány z účtu plátce ve prospěch účtu příjemce jen na základě předchozího souhlasu plátce daného bance v souladu se smlouvou o účtu.

(5) Banka plátce po obdržení neúčtetní žádosti, nebo jakmile nastal den splatnosti [§ 3 odst. 4 písm. a)], je-li datum splatnosti v neúčtetní žádosti uvedeno, kromě předchozího souhlasu plátce podle odstavce 4, zkoumá, zda

- a) je na účtu plátce zajištěno krytí částky uvedené v příkazu k inkasu,
- b) obdržela podklady nutné k provedení příkazu k inkasu.

(6) Den, kdy byly splněny obchodní podmínky banky podle odstavce 1 a podmínky stanovené v odstavcích 4 a 5, je dnem účinnosti příkazu k inkasu.

(7) Nenastane-li den účinnosti příkazu k inkasu z důvodu nesplnění podmínek stanovených v odstavcích 4 a 5, může banka plátce neúčtetní žádost odmítnout nebo ji může evidovat, dokud nenastane den účinnosti, nejdéle však 5 bankovních pracovních dnů⁶⁾ ode dne splatnosti, je-li datum splatnosti v neúčtetní žádosti uvedeno, nebo ode dne obdržení neúčtetní žádosti. Po marném uplynutí této lhůty banka plátce neúčtetní žádost odmítne a informuje o tom nejpozději následující bankovní pracovní den banku příjemce prostřednictvím platebního systému⁵⁾. K odůvodnění odmítnutí neúčtetní žádosti použije v položce text v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

(8) Bylo-li v neúčtetní žádosti uvedeno neexistující číslo účtu, odmítne ji banka plátce nejpozději následující bankovní pracovní den po dni, kdy neúčtetní žádost obdržela. K odůvodnění odmítnutí neúčtetní žádosti použije v položce

- a) příslušný bankovní konstantní symbol (§ 7 odst. 1),
- b) text v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

(9) Nastane-li den účinnosti podle odstavce 6, banka plátce,

- a) jde-li o mezibankovní platební styk, zajistí připsání částky uvedené v příkazu k inkasu ve prospěch účtu banky příjemce a předá jí podklady nutné k připsání částky příjemci nejpozději následující bankovní pracovní den po dni účinnosti příkazu k inkasu, nebyla-li dohodnuta lhůta kratší,
- b) jde-li o platební styk v rámci téže banky, připíše částku uvedenou v příkazu k inkasu příjemci v den, kdy nastala účinnost příkazu k inkasu, nebo následující bankovní pracovní den, není-li den účinnosti bankovním pracovním dnem.

(10) Banka příjemce připíše částku uvedenou v příkazu k inkasu ve prospěch účtu příjemce nejpozději následující bankovní pracovní den po dni, kdy byla částka příkazu k inkasu připsána ve prospěch účtu banky příjemce a kdy tato banka obdržela podklady nutné k poskytnutí částky příkazu k inkasu, nebyla-li dohodnuta lhůta kratší.

---

⁵⁾ § 20b odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb.

⁶⁾ § 8 odst. 4 zákona o platebním styku.

(11) Odstavce 1 a 4 až 8 se použijí obdobně pro provádění inkasní formy placení v rámci téže banky.

(12) Operace vzniklé na základě použití platební karty se nepovažují za inkasní formu placení. Banka sjedná podmínky zpracování těchto operací ve smlouvě s klientem.

§ 6

Náležitosti výpisu z účtu

(1) O provedení úhrady nebo inkasní formy placení informuje banka svého klienta následně jasně a srozumitelně v souladu se smlouvou o účtu⁷⁾ nebo se zvláštním zákonem⁸⁾ výpisem z účtu.

(2) Výpis z účtu může být předáván na tiskopisu nebo formou elektronických dat a musí vždy obsahovat tyto náležitosti:

- a) údaje umožňující klientovi identifikovat platbu, jimiž jsou
  1. bankovní spojení plátce,
  2. bankovní spojení příjemce,
  3. konstantní symbol, byl-li uveden na příkazu k zúčtování,
  4. variabilní symbol, byl-li uveden na příkazu k zúčtování,
  5. specifický symbol, byl-li uveden na příkazu k zúčtování,
  6. textová zpráva, byla-li uvedena na příkazu k zúčtování,
  7. název účtu plátce, byl-li předán bankou plátce,
- b) částku, která byla uvedena na příkazu k zúčtování,
- c) den, kdy byla částka odepsána z účtu plátce, je-li výpis z účtu určen plátcí, nebo den, kdy byla částka připsána ve prospěch účtu příjemce, je-li výpis z účtu určen příjemci,
- d) počáteční a konečný zůstatek peněžních prostředků na účtu.

(3) O uskutečněné úhradě podává banka svému klientovi i další informace uvedené v § 7 odst. 3 zákona o platebním styku.

§ 7

Některé zásady identifikace plateb v bankovním platebním styku

(1) Banky používají ve vzájemném vztahu v mezibankovním platebním styku i při provádění platebního styku v rámci téže banky konstantní symboly, které vyjadřují identifikaci prvotního podnětu k platbě (dále jen „bankovní konstantní symbol“). Bankovní konstantní symboly stanoví Česká národní banka; tyto konstantní symboly a jejich změny zveřejňuje ve Věstníku České národní banky. Bankovní konstantní symboly jsou určeny pouze bankám a banky zajišťují, aby je klienti neuváděli na příkazech k zúčtování.

(2) V případě platby šekem banky uvádějí do specifického symbolu [§ 3 odst. 4 písm. c)] číslo šeku.

⁷⁾ § 709 odst. 2 písm. c) a § 712 odst. 1 obchodního zákoníku.

⁸⁾ § 7 odst. 3 zákona o platebním styku.

§ 8

Vyřizování reklamací

Banka, která vede účet klienta, přijme a prošetří jeho reklamaci týkající se tuzemského platebního styku a v případě potřeby požádá o součinnost jinou banku. Banky si při vyřizování reklamací, při vrácení plateb podle § 9 a při opravném zúčtování podle § 10 a násl. poskytují vzájemně součinnost. Banka není oprávněna účtovat klientovi za prošetření reklamace žádné náhrady, ledaže by se jednalo o reklamaci neoprávněnou.

§ 9

Neprovedení platby

(1) Jestliže bylo v tuzemském platebním styku uvedeno neexistující bankovní spojení příjemce, vrátí banka příjemce platbu bance plátce nejpozději následující bankovní pracovní den po dni, kdy platbu obdržela.

(2) Jestliže nemohla být platba z jiného důvodu zpracována, vrátí banka příjemce platbu bance plátce bez zbytečného odkladu.

(3) Banka označí položku podle odstavce 1 nebo 2

- a) příslušným bankovním konstantním symbolem (§ 7 odst. 1),
- b) textem v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

Technické postupy bank při opravném zúčtování

§ 10

(1) Jestliže banka neprovedla zúčtování v souladu s příkazem klienta, a způsobila tím chybu v zúčtování částky nebo bankovního spojení, je povinna opravit ji v souladu se zákonem⁹⁾ opravným zúčtováním a uvést tak zúčtování do souladu s příkazem klienta. Banka nesmí provést opravné zúčtování, pokud byla chyba v zúčtování částky nebo bankovního spojení způsobena správným zúčtováním chybně vystaveného příkazu klienta.

(2) Pro účely této vyhlášky se pod pojmem zúčtování rozumí

- a) provedení úhrady,
- b) provedení inkasní formy placení.

(3) Chybou v zúčtování bankovního spojení se rozumí

- a) chyba v zúčtování bankovního spojení příjemce,
- b) chyba v zúčtování bankovního spojení plátce.

(4) Chybou v zúčtování částky se rozumí též dvojí nebo vícenásobné zpracování téhož příkazu klienta.

§ 11

(1) Banka, která způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení příjemce, neprodleně převede na účet oprávněného příjemce peněžní prostředky ve správné výši a úroky za období, kdy s nimi nemohl nakládat (dále jen "ušlé úroky"). Je-li účet oprávněného příjemce veden

---

⁹⁾ § 20c zákona č. 21/1992 Sb.

v jiné bance, použije se při výpočtu ušlých úroků úroková sazba sjednaná ve smlouvě mezi oprávněným příjemcem a bankou, která vede jeho účet. Na výši úrokové sazby se banka, která chybu v zúčtování způsobila, dotáže banky, která vede účet oprávněného příjemce; tato banka jí neprodleně sdělí výši úrokové sazby nebo již vypočtenou částku ušlých úroků. Při stanovení počtu dnů pro výpočet ušlých úroků platí, že oprávněný příjemce by mohl s peněžními prostředky nakládat druhý bankovní pracovní den po dni odepsání chybně zúčtované částky z účtu plátce. Banka, která způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení plátce nebo odepsáním částky vyšší, než byla uvedena na příkazu k zúčtování vystaveném klientem, vrátí neprodleně na účet plátce chybně odepsané peněžní prostředky a ušlé úroky. Není-li plátce jejím klientem, postupují banky při výpočtu ušlých úroků obdobně jako v případě oprávněného příjemce. Ušlé úroky se nepřevádějí, nepřesahují-li částku 10 Kč, ledaže by jejich vrácení oprávněný příjemce výslovně požadoval¹⁰⁾.

(2) Banka, která vede účet neoprávněného příjemce chybně zúčtované platby (dále jen "neoprávněný příjemce"), je oprávněna do 3 měsíců ode dne vzniku chyby v zúčtování bez jeho souhlasu odepsat z jeho účtu částku ve výši opravného zúčtování a přepočítat a odepsat úroky z peněžních prostředků tak, aby byl na účtu zachycen stav, jako by chybně zúčtovanou platbu neobdržel. Dnem vzniku chyby v zúčtování se rozumí den, kdy byla částka chybně odepsána z účtu plátce.

(3) Je-li účet neoprávněného příjemce veden v jiné bance, je banka, která chybu v zúčtování způsobila, oprávněna dát této bance podnět k odepsání částky z jeho účtu a k jejímu vydání, a to ve lhůtě stanovené v odstavci 2.

(4) Jestliže byla chyba v zúčtování způsobena jinou bankou, odepíše banka, která vede účet neoprávněného příjemce, peněžní prostředky ve výši opravného zúčtování z jeho účtu na základě podnětu této banky a vydá je této bance týž nebo následující bankovní pracovní den poté, kdy obdržela podnět k odepsání částky z účtu neoprávněného příjemce. Částku opravného zúčtování odepíše i tehdy, pokud v ostatních případech platby k tíži účtu klienta z podnětu jiné banky neprovádí nebo pokud je na účtu blokována částka na základě usnesení soudu o nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu¹¹⁾ nebo rozhodnutí správního orgánu o nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu¹²⁾ anebo usnesení soudu o nařízení exekuce¹³⁾ a příslušného exekučního příkazu¹⁴⁾. Pokud však tato banka má odůvodněné pochybnosti o tom, že jí vznikla zákonná povinnost vůči bance, která chybu v zúčtování způsobila, lhůta stanovená k odepsání peněžních prostředků z účtu neoprávněného příjemce se prodlužuje za účelem projednání postupů opravného zúčtování mezi oběma bankami. Banka, která vede účet neoprávněného příjemce, však v uvedené lhůtě jiné bance sdělí písemnou formou důvody pro prodloužení lhůty.

(5) Jestliže banka způsobila chybu v zúčtování částky, aniž by způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení, je příjemce chybně zúčtovaných peněžních prostředků pro účely této vyhlášky z hlediska technických postupů opravného zúčtování považován za neoprávněného příjemce. Banky v tomto případě postupují při opravném zúčtování obdobně, jako by došlo k chybě v zúčtování bankovního spojení příjemce.

---

¹⁰⁾ § 20c odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb.

¹¹⁾ § 303 odst. 1 a § 306 odst. 1 občanského soudního řádu.

¹²⁾ § 78 odst. 4 a 5 správního řádu.

¹³⁾ § 44 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ § 47 exekučního řádu.

(6) Jestliže banka způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení plátce, avšak příjemce obdržel platbu ve správné výši ve prospěch správného bankovního spojení, odstavec 5 se nepoužije. Banka, která chybu v zúčtování způsobila, provádí opravné zúčtování v souladu s touto vyhláškou pouze na účtech plátců.

§ 12

(1) Dává-li banka podnět k odepsání částky z účtu neoprávněného příjemce, označí položku opravného zúčtování

- a) identifikacemi původní chybné platby,
- b) příslušným bankovním konstantním symbolem (§ 7 odst. 1),
- c) textem v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

(2) Jako účet, na který má být částka směřována, může banka určit svůj vnitřní účet.

§ 13

(1) Není-li na odepsání chybně zúčtované částky na účtu neoprávněného příjemce dostatek peněžních prostředků, vyrozumí o tom banka, která tento účet vede, týž nebo následující bankovní pracovní den po dni, kdy podnět obdržela, banku, která chybu v zúčtování způsobila, a to písemnou formou bez zúčtování. Stejně postupuje, je-li účet zrušen. Podnět k odepsání částky z existujícího účtu neoprávněného příjemce eviduje a zároveň blokuje docházející peněžní prostředky, a to do dne, kdy na tento účet dojdou peněžní prostředky ve výši opravného zúčtování, nejdéle však 3 měsíce ode dne vzniku chyby v zúčtování. V den, kdy na účet neoprávněného příjemce dojdou peněžní prostředky ve výši opravného zúčtování, nebo následující bankovní pracovní den, není-li tento den bankovním pracovním dnem, příslušnou částku odepíše z jeho účtu (§ 11 odst. 4).

(2) Nejsou-li k poslednímu dni lhůty stanovené v odstavci 1 na účtu neoprávněného příjemce peněžní prostředky ve výši opravného zúčtování, odepíše tato banka i částku nižší, a to ve výši peněžních prostředků, které jsou k dispozici na jeho účtu na konci této lhůty. Tato banka přestane následující bankovní pracovní den podnět k odepsání chybně zúčtované částky evidovat a vyrozumí o tom neprodleně písemnou formou bez zúčtování banku, která chybu v zúčtování způsobila.

§ 14

(1) Jestliže byla na základě podnětu banky, která chybu v zúčtování způsobila, odepsána částka z účtu neoprávněného příjemce a neoprávněný příjemce v téže době platbu sám vrátil, banka, která chybu v zúčtování způsobila, na základě jeho oznámení a po prověření správnosti tohoto oznámení neprodleně platbu vrátí na jeho účet.

(2) Má-li banka, která odepsala částku z účtu neoprávněného příjemce, odůvodněné pochybnosti o tom, že podnět jiné banky k opravnému zúčtování byl v souladu se zákonem⁹⁾ a s § 10, požádá tuto banku o poskytnutí dokladů, podle nichž lze posoudit oprávněnost a správnost jejího podnětu. Banka, která dala podnět k opravnému zúčtování, pro tyto účely bance, která odepsala částku z účtu neoprávněného příjemce, příslušné doklady neprodleně poskytne.

(3) Zjistí-li banka, která odepsala částku z účtu neoprávněného příjemce, z dokladů podle odstavce 2, že podnět jiné banky nebyl v souladu se zákonem⁹⁾ a s § 10, vrátí neprodleně

svému klientovi částku neoprávněně odepsanou z jeho účtu. Zároveň o tom informuje banku, která dala podnět k opravnému zúčtování.

(4) Banka, která dala podnět k opravnému zúčtování, jenž nebyl v souladu se zákonem⁹⁾ a s § 10, vrátí bance příjemce částku neoprávněně odepsanou z účtu jejího klienta týž, nejpozději následující bankovní pracovní den po obdržení informace podle odstavce 3 a zároveň jí nahradí prokázanou škodu.

§ 15

(1) Klienti dotčení opravným zúčtováním musí být neprodleně o jeho provedení vyrozuměni. Banka, která chybu v zúčtování způsobila, o provedení opravného zúčtování vyrozumí plátce, na jehož účtu bylo chybné i opravné zúčtování provedeno, i plátce, z jehož účtu byly peněžní prostředky následně odepsány v souladu s příkazem klienta. Tato banka rovněž vyrozumí neoprávněného příjemce i oprávněného příjemce o provedení opravného zúčtování a oprávněného příjemce vyrozumí rovněž o náhradě ušlých úroků (§ 11 odst. 1). Je-li účet klienta veden v jiné bance, vyrozumí jej banka, která chybu v zúčtování způsobila, prostřednictvím této banky. Banky, které vedou účty klientů dotčených opravným zúčtováním, předají informaci od banky, která chybu v zúčtování způsobila, svým klientům na výpisu z účtu, popřípadě jiným vhodným způsobem. Jestliže banka způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení plátce (§ 11 odst. 6), vyrozumí o provedení opravného zúčtování na účtu plátce navíc příjemce, a to písemnou formou bez zúčtování.

(2) Při zúčtování se vyrozumění mezi bankami i ve vztahu ke klientovi uskutečňuje uvedením

- a) identifikací původní chybné platby,
- b) příslušného bankovního konstantního symbolu (§ 7 odst. 1),
- c) textu v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

(3) Bankovním konstantním symbolem k tomu určeným banka označí výlučně podnět k odepsání částky z titulu opravného zúčtování (§ 12) a vyrozumění podle odstavce 2; jiné použití je porušením zásad mezibankovního platebního styku a součinnosti bank.

§ 16

(1) Uplyne-li tříměsíční lhůta od vzniku chyby v zúčtování, není banka, která chybu v zúčtování způsobila, oprávněna postupovat podle § 11 odst. 3, může však požádat banku, která vede účet neoprávněného příjemce, aby zprostředkovala vrácení chybně zúčtované částky z podnětu klienta. Tato banka vynaloží veškeré úsilí, které na ní lze požadovat, aby její klient, který je neoprávněným příjemcem, chybně zúčtovanou částku vrátil a aby nedocházelo ke zvětšování rozsahu škody. Obdobný postup se uplatní pro opravné zúčtování v rámci téže banky.

(2) Banka, která vede účet neoprávněného příjemce, může od svého klienta požadovat kromě vrácení chybně zúčtované částky též příslušný úrok, který mu byl v důsledku chybného zúčtování částky připsán.

(3) Opravné zúčtování k tíži účtů státního rozpočtu s výjimkou účtů správců daní¹⁵⁾ musí být prováděno v souladu se zvláštním zákonem¹⁶⁾. Provádí-li banka opravné zúčtování k tíži účtů státního rozpočtu v kalendářním roce následujícím po vzniku chyby v zúčtování, nepostupuje podle § 11 odst. 3. Může však požádat banku, která vede účet neoprávněného příjemce, aby zprostředkovala vrácení chybně zúčtované částky z podnětu klienta.

ČÁST TŘETÍ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 17

Zvláštní ustanovení pro banku, která je stavební spořitelnou

Banka, která je stavební spořitelnou¹⁷⁾, nemusí zpracovávat údaj uvedený v § 3 odst. 4 písm. d) ani nemusí tento údaj uvádět ve výpisu z účtu podle § 6 odst. 2 písm. a) bodu 6.

§ 18

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška Státní banky československé č. 51/1992 Sb., o platebním styku a zúčtování mezi bankami.

§ 19

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 2004, s výjimkou ustanovení § 4 odst. 2 písm. b) bodu 1, § 5, § 6 odst. 2 písm. a) bodu 7, § 7 odst. 1, § 9 odst. 3 písm. a), § 12 odst. 1 písm. b), § 15 odst. 2 písm. b) a odstavce 3, která nabývají účinnosti dnem 1. září 2004.

Guvernér:

doc. Ing. Tůma, CSc. v.r.

---

¹⁵⁾ § 1 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ § 21 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.